

العقيدة الصحيحة وما يضادها

**Správná věrouka a co jí
odporuje**

Správná věrouka a co jí odporuje

Autor

Jeho eminence šejch 'Abdul-'Azíz Ibn 'Abdulláh
Ibn Báz

Ve jménu Boha Milosrdného, Slitovného

Úvod

Chvála jedinému Bohu a požehnání a mír s Prorokem, po němž již žádný nepříjde, a s jeho rodem a druhý.

Protože správná věrouka (aqída) je základem islámského náboženství a víry, myslím, že by měla být předmětem přednášky. Na základě islámských důkazů z Koránu a sunny je známo, že všechny skutky a slova jsou správně vykonány a přijaty, pouze pokud je správná věrouka. Pokud by věrouka (přesvědčení) nebyla správná, nebudou správné žádné skutky nebo slova, co z ní vychází. Pravidl Všemohoucí:

﴿الْيَوْمَ أَجَلٌ لَّكُمْ الطَّيِّبَاتِ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ جُلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ جُلٌّ
لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ
إِذَا أَنْتَبَهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٥﴾

{Dnes jsou vám dovoleny výtečné pokrmy; jídla těch, jimž dostalo se Písma, jsou vám též dovolena a pokrmy vaše jsou zase dovoleny jim. A dovoleny jsou vám muhsany z věřících žen a muhsany z těch, jimž dostalo se Písma před vámi, jestliže jste jim dali jejich odměnu a chováte-li se jako muži

spořádaní, nikoliv jako cizoložníci nebo ti, kdož si berou milenky. A kdokoliv zavrhně víru, toho skutky budou marné a v životě budoucím bude mezi těmi, kdož ztrátu utrpí.} [Prostřený stůl: 5] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾^{٦٥}

{A bylo již vnuknuto tobě i těm, kdož před tebou byli: „Věru, budeš-li přidružovat, marné budou skutky tvé a budeš zajisté mezi těmi, kdož ztrátu utrpí. 65} [Skupiny: 65] Je mnoho dalších veršů stejného významu. Jasná Boží kniha a sunna spolehlivého Božího Posla (ať mu jeho Pán dá nejlepší požehnání a mír) dokazují, že správná věrouka znamená víru v Boha, Jeho anděly, knihy, posly a osud, ať je dobrý nebo špatný. Těchto šest věcí je základem správné věrouky, se kterou byla seslána Boží kniha a vyslán Boží posel Muhammad (ať mu Bůh žehná a dá mír). Z těchto základů se pak odvíjí vše, v co je povinné věřit z nepoznaného světa a toho, co oznámil Bůh a Jeho Posel (ať mu Bůh žehná a a dá mír). Důkazů z Koránu a sunny na těchto šest věcí je mnoho, například: slova Boží:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ﴾

{Zbožnost nespočívá v tom, že obracíte tváře své směrem k východu či západu, nýbrž zbožný je ten, kdo uvěřil v Boha, v den soudný, v anděly, Písmo a

proroky} [Kráva: 177] až do konce verše. A slova Boží:

﴿أَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا يَفِرُّ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ﴾

{Uvěřil posel v to, co od Pána jeho mu bylo sesláno, a uvěřili všichni věřící v Boha, anděly Jeho i Písma Jeho i posly Jeho - a My neděláme rozdíl mezi posly Jeho} [Kráva: 285] A slova Všemohoucího:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝١٣٦﴾

{Vy, kteří věříte! Věřte v Boha i Jeho posla, v Písmo, které seslal poslu Svému, i v Písmo, které seslal již předtím. A kdo nevěří v Boha a Jeho anděly a Jeho Písma a Jeho posly a v den soudný, ten zbloudil zblouděním dalekým.} [Ženy: 136] A slova Všemohoucího:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝٧٠﴾

{Což nevíš, že Bůh zná vše, co na nebi je i na zemi? A vše to je věru v Knize zapsáno, a to je pro Boha vskutku velmi snadné. 70} [Pout': 70] Co se týče správných hadíthů dokazujících tyto základy, tak těch je velmi mnoho. Patří mezi ně známý správný hadíth, který zaznamenal Muslim ve své sbírce správných hadíthů a který patří k tomu, co vyprávěl kníže věřících 'Umar Ibn al-Chattáb (ať je

s ním Bůh spokojen), že Gabriel (mír s ním) se zeptal Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) na víru a on řekl:

«الإيمان أن تؤمن بالله، وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر وتؤمن بالقدر خيره وشره» الحديث،

„Víra je, že věříš v Boha, Jeho anděly, knihy, posly, soudný den a věříš v osud, ať je dobrý nebo špatný.“¹ až do konce hadíthu. Tento hadíth zaznamenali dva velcí šejchové (Muslim a Bucháří) v hadíthu Abú Hurajry. Od těchto šesti základů se odvíjí vše, v co musí muslim věřit o Všemohoucím Bohu, soudném dni a o všech ostatních skrytých věcech.

Víra ve Všemohoucího Boha

je víra v to, že jediný pravý Bůh si zasluhuje uctívání a nikdo jiný kromě Něj.

Do víry v Boha patří víra v to, že On je jediný Bůh, který si zasluhuje uctívání, a nikdo jiný, protože On stvořil lidi, je k nim dobrý, živí je, zná všechny jejich veřejné i tajné věci, je schopný odměnit ty, kteří Ho poslouchají, a potrestat ty, kteří Ho neposlouchají. A proto Bůh stvořil lidi a džiny a nařídil jim uctívání, jak pravil ve verši:

{وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ٥٦}

{A džiny a lidi jsem jediné proto stvořil, aby Mne uctívali (56)} [Běžíci: 56]

¹ Muslim, Víra (8), Thirmidhí Víra (2610), An-Nasáf Víra a její nařízení (4990), Abú Dáwúd Sunna (4695), Ibn Mádžah Úvod (63), Ahmad (1/27)

﴿مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا ۖ﴾

{a nechci od nich žádný příděl obživy a netoužím po tom, aby Mne živili (57)} [Běžíci: 57]

﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ۝٥٨﴾

{vždyť Bůh sám je živitel, vládce síly a nezviklatelný! (58)} [Běžíci: 58] A Všemohoucí pravil:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝٢١﴾

{Lidé, uctívejte Pána svého, jenž stvořil vás i ty, kdož před vámi byli, abyste se báli Boha (21)} [Kráva: 21]

﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝٢٢﴾

{jenž pro vás učinil zemi lůžkem a nebesa kupolí a jenž seslal z nebe vodu a dal pomocí jí vyrůst plodům pro obživu vaši. Nedávejte Bohu rovných, vždyť dobře to víte! (22)} [Kráva: 22] A Bůh vyslal posly a seslal knihy, aby objasnil tuto pravdu, vyzýval k ní a varoval před tím, co jí odporuje. Jak pravil Všemohoucí:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۝٢٥﴾

{A vyslali jsme již k národu každému posla, aby hlásal: „Boha uctívejte a Tághútovi se vyhýbejte!“} [Včely: 36] A Všemohoucí pravil:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ۝٢٥﴾

{A nevyslali jsme před tebou žádného posla, abychom mu nebyli vnukli: „Není božstva kromě

Mne; uctívejte Mne tedy!“ (25)} [Proroci: 25] A Bůh pravil:

﴿الر كِتَابٌ أُحْكِمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ۝ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي

لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ۝﴾

{Alif lám rá! Toto je Písmo, jehož verše byly potvrzeny a potom srozumitelnými učiněny od Moudrého, Vševědoucího,(1)}

abyste neuctívali kromě Boha nikoho jiného a já věru jsem od Něho pro vás varovatelem i hlasatelem zvěsti radostné (2)} [Húd: 1-2] Podstata tohoto uctívání spočívá v dodržení jedivosti Boží ve všem, čím je Bůh lidmi uctíván, jako jsou prosby (dua), strach před Bohem a naděje, modlitba, půst, obětování, slib (nadzr) a všechny druhy uctívání s podřízeností, doufáním a strachem před Bohem, s dokonalou láskou k Němu a pokorou před Jeho velkolepostí. Většina veršů v Koránu byla seslána s touto zásadní podstatou, jako slova Všemohoucího:

﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾

{uctívej tedy Boha a zasvěcuj Mu svou víru upřímnou! (2)}

Což Bohu víra upřímná nepatří?} [Skupiny: 2-3] A slova Všemohoucího:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا﴾

{Pán tvůj rozhodl, abyste nikoho kromě Něho neuctívali} [Noční cesta: 23] A slova Všemohoucího:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝﴾

{Modlete se tedy k Bohu, jen Jemu zasvěcujete víru upřímnou, i když se to nevěřícím nelíbí.(14)}
[Odpoustějící: 14] Ve dvou správných sbírkách je vyprávění Mu'ádze (ať je s ním Bůh spokojen), že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«حق الله على العباد أن يعبدوه ولا يشركوا به شيئا».

„Právo Boha vůči Jeho služebníkům je, aby Ho uctívali a nic k Němu nepřidružovali.“¹.

Víra ve všechny věci, které Bůh nařídil svým služebníkům z pěti zjevných pilířů islámu

Do víry v Boha patří víra ve všechny věci, které Bůh nařídil svým služebníkům z pěti zjevných pilířů islámu, což je vyznání, že není boha kromě Boha a že Muhammad je Posel Boží, dodržování modlitby, dávání almužny (zakát), půst v měsíci ramadánu, pouť (hadždž) do Mekky ke Ka'abě pro toho, kdo je jí schopen, a další povinné věci, které Bůh nařídil.

Nejdůležitějším pilířem je vyznání, že není boha kromě Boha a Muhammad je Posel Boží. Vyznání, že není boha kromě Boha, znamená upřímně uctívat pouze jediného Boha a nikoho jiného. To je význam slov: „Není boha kromě Boha,“ tj. Bůh je jediný pravý, který si zaslouží být uctíván, a veškeré uctívání někoho jiného než Boha, například člověka, džina atd., je neplatné. Jediný pravý, kdo zasluhuje uctívání, je Bůh, jak On sám pravil:

¹ Al-Buchárí, Džihád a vojenské pochody (2701), Muslim Víra (30), At-Thirmidhí Víra (2643), Ibn Mádžah Askeze (4296), Ahmad (5/238).

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ﴾

{A je to proto, že Bůh je pravda a že to, co je místo Něho vzýváno, je nicotné.} [Pout': 62] Už dříve bylo vysvětleno, že Všemohoucí Bůh stvořil lidi a džiny pro tento zásadní základ, nařídil jim ho, seslal s ním Své posly a knihy. Proto se nad tímto hodně zamysli, abys viděl, do čeho mnoho muslimů upadlo kvůli své nevědomosti o tomto základu, když uctívají s Bohem jiné a Jeho práva dali jiným, a jen Bůh je ten, kdo může pomoci.

Víra v to, že Bůh je Stvořitel světa, řídí jej a chová se k němu podle Svého vědění a moci

Do víry ve Všemohoucího Boha patří víra v to, že On je Stvořitel světa, řídí jej a chová se k němu podle Svého vědění a moci tak, jak si přeje. A že On je vládcem tohoto i budoucího světa a pánem všech světů a není žádný jiný stvořitel nebo pán kromě Něj. A že vyslal posly a seslal knihy, aby napravil lidi a vyzval je k tomu, v čem je jejich spása a dobro na tomto i budoucím světě. A že ve všem uvedeném nemá žádného společníka, jak pravil Všemohoucí:

﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۖ ٦٢﴾

{Bůh stvořitelem je věcí všech a On ručitelem je též všeho (62)} [Skupiny: 62] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ٥٤﴾

{Pánem vaším je vskutku Bůh, jenž stvořil nebesa i zemi v šesti dnech a potom se usadil na trůně Svém. On pokrývá nocí den, který se bez přestání žene za ní, zatímco slunce, měsíc a hvězdy jsou rozkazu Jeho podrobeny. Což Jemu nenáleží stvoření a rozkazování? Požehnán buď Bůh, Pán lidstva veškerého! (54)} [Rozpoznání: 54]

Víra v překrásná Boží jména a vznešené vlastnosti bez jejich měnění, popírání, vysvětlování a přirovnávání.

Do víry v Boha patří také víra v Jeho překrásná jména a vznešené vlastnosti, které jsou uvedené v Jeho Knize a potvrzené Jeho spolehlivým Poslem, bez jejich měnění, popírání, vysvětlování a přirovnávání. Naopak je povinné, aby byly ponechány tak, jak jsou, bez ptaní se jak a s vírou ve vznešené významy, ke kterým ukazují, a které jsou vlastnostmi Boha pro Něho vhodnými a nepodobnými vlastnostem žádného z Jeho stvoření. Jak pravil Všemohoucí:

{لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ}

{A není nic, co by podobné Mu bylo a On slyšící je i jasnozřivý.} [Porada: 11] A Bůh pravil:

{فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٧٤}

{Nečiňte tedy srovnání žádná o Bohu, vždyť Bůh zajisté dobře zná, zatímco z vás nikdo nic neví! (74)} [Včely: 74] Toto je přesvědčení (věrouka) Ahl sunna wal-džamá'a z druhů Proroka (ať mu Bůh

žehná a dá mír) a jejich následovníků. A tuto věrouku přiřkl imám Abú al-Hasan al-Aš'arí (ať se nad ním Bůh smiluje) v knize „Al-Maǧálát” Asháb al-hadíth a Ahl sunna a také jiní zbožní učenci ji přiřkli jim.

Al-Awzá'í (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl, že Az-Zuhrí a Makhúl byli tázáni na verše o vlastnostech a řekli: „Nechte je tak, jak jsou.” Al-Walíd Ibn Muslim (ať se nad ním Bůh smiluje) vyprávěl, že Málík, Al-Awzá'í, Al-Lajth Ibn Sa'íd a Sufján Ath-Thaurí (ať se nad nimi Bůh smiluje) byli tázáni na hadíthy týkající se vlastností a všichni řekli: „Nechte je, jak jsou, bez vysvětlování jak.” Al-Awzá'í (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl: „Říkali jsme (a následovníci byli přítomni), že Všemohoucí Bůh je na trůnu, a věřili jsme ve všechny vlastnosti, které se nacházejí v sunně.” A když se Rabí'a Ibn Abí 'Abd Rahmán zeptal šejcha Málíka (ať se nad nimi Bůh smiluje) na „usazení” (al-istiwá), řekl: „Usazení není neznámé, a jak není pochopitelné; od Boha je poselství, na Poslu je jasné předání a na nás je uvěření.”¹ Když byl imám Málík (ať se nad ním Bůh smiluje) na toto tázán, řekl také: „Usazení je známé, jak je nepochopitelné, víra v něj je povinná a ptaní se na něj je novota (bid'a)”. A pak řekl tomu, kdo se ptal: „Zdáš se mi špatným člověkem.” A nařídil, aby odešel.

¹ „Usazení” - tj. usazení se Boha na trůn, viz súra: 20:5

Tento význam byl také zaznamenán od matky věřících Um Salama (ať je s ní Bůh spokojen). A imám Abú 'Abdir-Rahmán Ibn al-Mubáarak (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl: „Víme, že náš Všemohoucí Pán je nad nebesy, na Svém trůnu, oddělený od Svého stvoření." Podobných výroků učenců o tomto je velmi mnoho a nelze je všechny uvést v této přednášce. Kdo si jich přeje poznat co nejvíce, ať se obrátí na knihy sunnitských učenců, například knihy: „As-Sunna" od 'Abdulláha, syna Imáma Ahmada, „At-Tawhíd" od imáma Muhammada ibn Chuzajmy, „As-Sunna" od Abú al-Qásima al-Lálakáhiho at-Tabarího, „As-Sunna" od Abú Bakra Ibn 'Ásima a odpověď Šejcha islámu Ibn Tajmíji lidem v Hamá; tato odpověď je velkolepá a je v ní mnoho užitečného. Šejch v ní objasnil věrouku Ahl sunna a uvedl mnoho textů učenců a islámských i rozumových důkazů, které dokazují správnost toho, co říká Ahl sunna, a špatnost toho, co říkají jejich odpůrci. A stejně tak jeho „Ar-Risála at-Tadmuríja," ve které zjednodušeně popsal svůj postoj, objasnil věrouku Ahl sunna s islámskými i rozumovými důkazy a odpověděl protivníkům tak, že pravda a faleš jsou jasné každému, kdo se do ní podívá, je vzdělaný a má upřímný a správný úmysl poznat pravdu. A každý, kdo odporuje Ahl sunna v jejich věrouce, která se týká jmen a vlastností, musí nutně upadnout do rozporu mezi tím, co potvrzuje

a co odmítá, a být v rozporu s islámskými a rozumovými důkazy.

Pokud jde o Ahl sunna wal džamá'a, potvrdili Bohu to, co On sám potvrdil ve Své Knize nebo co potvrdil Jeho Posel Muhammad (ať mu Bůh žehná a dá mír) ve správné sunně, bez připodobňování. A odmítli připodobňovat Boha k Jeho stvoření, aniž by odmítali Jeho jména a vlastnosti. Tak dosáhli bezpečí před rozpory a použili všechny důkazy, což je Boží tradice, že toho, kdo se drží pravdy, se kterou byli posláni Boží poslové, a co nejvíce se snaží být upřímným v hledání Boha, Bůh přivede k pravdě a dá zvítězit jeho důkazu. Jak pravil Bůh:

{بَلْ نَقُفُّ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ}

{Naopak My pravdu proti falši mrštíme, a roztrháme ji, a hle, ona se rozplyne} [Proroci: 18] A Všemohoucí Bůh pravil:

{وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ۝٣٣}

{A neuvedou ti (nevěřící) podobenství žádné, aniž bychom ti k němu přinesli odpověď pravdivou a výklad nejlepší. (33)} [Spásné zjevení: 33] Al-Háfiz Ibn Kathír (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl ve svém známém tafsíru u Božích slov: {Pánem vaším je vskutku Bůh, jenž stvořil nebesa i zemi v šesti dnech a potom se usadil na trůně Svém.} [Rozpoznání: 54] slova, která jsou k tomuto tématu velice dobrá a je dobré je zde zmínit, protože je v nich velký užitek. Doslova řekl (ať se nad ním Bůh

smiluje): Lidé o tomto tématu napsali mnoho pojednání, ale zde není místo je uvádět, a proto se v tomto tématu vydáme cestou směru pravověrných předků: Málíka, Al-Awzá'ího, Ath-Thawrího, Al-Lajtha Ibn Sa'ada, Šáfí'ího, Ahmada, Isháqa Ibn Ráhawíja a ostatních muslimských imámů, ať starých nebo současných, což je nechat je (vlastnosti a jména) tak, jak přišly, bez vysvětlování jak, připodobňování nebo odmítání. A to, co člověku přijde nejdříve na mysl, nelze připodobňovat Bohu, protože Bohu se nepodobá nic z Jeho stvoření a nic není jako On, On je slyšící a jasnoživý. Věc se má tak, jak řekli imámové, například Nu'ajm Ibn Hamád Al-Chuzá'í, šejch Al-Buchárí, který řekl: Kdo přirovná Boha k Jeho stvoření, stává se nevěřícím, kdo odmítne to, čím se Bůh sám popsal, stává se nevěřícím, a v tom, čím se popsal Bůh sám nebo Ho popsal Jeho Posel, není žádného přirovnávání. A kdo potvrdí Bohu to, co je obsaženo v jasných koránských verších a správných hadíthech, způsobem hodným Božího majestátu a odmítne nedostatky, pokud jde o Boha, jde správnou cestou.

Víra v anděly

Pokud jde o víru v anděly, ta zahrnuje věřit v ně obecně i specificky, tzn. muslim musí věřit, že Bůh stvořil anděly, aby Ho poslouchali, a popsal je jako Svoje ctihodné služebníky, kteří se neodvažují

promluvit dříve než On a jednají jen podle Jeho rozkazu.

﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَنْشَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ حَشِيَّتِهِ
مُسْتَفْقُونَ ۝ ٢٨﴾

{A On zná dobře, co je před nimi a co je za nimi, a oni se přimlouvají nesmějí, leč za toho, v němž On nalezne zalíbení; a oni se před Ním třesou bázní. (28)} [Proroci: 28] Andělů je mnoho druhů, někteří jsou pověřeni nesením trůnu, další jsou strážci ráje a ohně, další jsou pověřeni tím, aby zapisovali skutky lidí. A je nutné věřit specificky v ty, které Bůh a Jeho Posel pojmenovali, jako je Gabriel, Michael, Málik, strážce ohně, a Isráfíl, který je pověřen zatroubením na pozoun a který byl zmíněn ve správných hadíthech. A ve správném hadíthu je zaznamenáno, že 'Á'iša (ať je s ní Bůh spokojen) vyprávěla, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«خَلَقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ وَخَلَقَ الْجَانُ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ وَخَلَقَ آدَمَ مِمَّا وَصَفَ لَكُمْ»

„Andělé byli stvořeni ze světla, džinové byli stvořeni z plamene ohně a člověk byl stvořen z toho, co vám bylo popsáno.“¹ Tento hadíth zaznamenal Muslim ve své sbírce správných hadíthů.

¹ Muslim, Askeze (2996), Ahmad (6/153).

Víra v knihy

A stejně tak víra v knihy - je povinné věřit v ně obecně, že Bůh seslal Svým prorokům a poslům knihy, aby ukázali pravdu a vyzývali k ní. Jak pravil Všemohoucí:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾

{A vyslali jsme již posly s důkazy jasnými a seslali jsme s nimi Písmo a váhu, aby lidé jednali poctivě} [Železo: 25] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ﴾

{Lidé byli národem jediným a poslal Bůh proroky jako hlasatele zvěsti radostné i jako varovatele a seslal s nimi Písmo s pravdou, aby rozsoudil mezi lidmi to, v čem se rozcházel.} [Kráva: 213]

A je nutné věřit v knihy specificky, tj. v ty, které Bůh vyjmenoval, jako Tóra, Evangelium, Žalmy a Korán, který je z nich poslední a nejlepší a tyto předešlé knihy potvrzuje. A všichni jsou povinni ho následovat společně se správnou sunnou Posla Božího, Muhammada, (ať mu Bůh žehná a dá mír), který je poslem pro lidi i džiny a jemuž byl seslán tento Korán, aby podle něj soudil. Korán uzdravuje, co je v hrudích, a je vysvětlením každé věci, správnou cestou a milosrdenstvím pro věřící, jak pravil Bůh:

﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ٥٥﴾

{A také toto Písmo, jež seslali jsme nyní, je požehnané; následujte jej a buďte bohobojní, abyste dosáhli milosti (155)} [Dobytěk: 155] A Bůh pravil:

﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾

{A seslali jsme ti Písmo, jež objasněním je všeho, vedením, milosrdenstvím i zvěstí radostnou pro ty, kdož do vůle Boží se odevzdali.} [Včely: 89] A Všemohoucí pravil:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (١٥٨)

{Rci: „Lidé, já věru jsem poslem Božím k vám všem vyslaným od toho, jemuž náleží království na nebesích i na zemi. Není božstva kromě Něho a On je ten, jenž život i smrt dává. Věřte tedy v Boha a posla Jeho, proroka neučeného, jenž věří v Boha a Jeho slova, a následujte jej - abyste byli správně vedeni.“ (158)} [Rozpoznání:158] A je mnoho dalších koránských veršů stejného významu.

Víra v posly

A stejně tak poslové, je povinné v ně věřit obecně i specificky. Je povinné věřit, že Bůh vyslal k lidem posly, aby oznamovali radostnou zvěst a varovali a vyzývali k pravdě, a tomu, kdo je poslechné, se dostane štěstí, zatímco ten, kdo je neposlechné, bude litovat. Posledním a nejlepším poslem je náš

prorok Muhammad Ibn ‘Abdulláh (ať mu Bůh žehná a dá mír). Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

{A vyslali jsme již k národu každému posla, aby hlásal: „Boha uctívejte a Tághútovi se vyhýbejte!“} [Včely: 36] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾

{poslům, hlasatelům zvěsti radostné i varovatelům, aby lidé po jejich příchodu neměli výmluvy právoplatné proti Bohu.} [Ženy: 165] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾

{A Muhammad není otcem žádného muže z vás, ale je poslem Božím a pečeti proroků.} [Spojenci: 40] A je povinné věřit specificky v ty posly, které Bůh konkrétně jmenoval nebo od Posla Božího známe jejich jména, jako je Noe, Húd, Sálih, Abraham a další (ať jim všem i našemu Prorokovi Bůh žehná a dá mír).

Víra v soudný den

Co se týče víry v soudný den:

Do ní patří víra ve vše, co nám oznámil Bůh a Jeho Posel (ať mu Bůh žehná a dá mír), o tom, co přijde po smrti, jako pokušení v hrobě, muka a blaho v něm, hrůzy, které budou v soudný den, most, váhy, zúčtování, odplata, rozprostření svitků, vzetí knihy do pravé nebo levé ruky nebo za zády. A patří tam také víra v nádrž (al-hawd) našeho

proroka Muhammada, ráj, oheň, spatření Pána Jeho věřícími a Jeho mluvení s nimi a další věci, které jsou ve vznešeném Koránu nebo správné sunně Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír). Je povinné ve všechny tyto věci věřit a potvrdit jejich pravdivost způsobem, který objasnil Bůh a Jeho Posel (ať mu Bůh žehná a dá mír).

Víra v osud

Co se týče víry v osud, ta zahrnuje čtyři věci:

První: že Bůh ví, co bylo a co bude, a zná stav svých služebníků, jejich obživu, délku života, jejich činy a vše, co se jich týká, a nic mu není skryto, jak pravil Bůh:

﴿أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

{Bůh je všech věcí znalý.} [Kráva: 231] A Bůh pravil:

﴿لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾

{abyste zvěděli, že Bůh je nad každou věcí všemocný a že Bůh objímá vědění Svým věci všechny.} [Rozvod: 12]

Druhá věc: že Bůh zapsal vše, co určil, jak On Sám pravil:

﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِندَنَا كِتَابٌ حَفِيفٌ﴾

{My dobře víme, které z nich země pohltila, neboť máme knihu, jež záznamy střeží. (4)} [Qáf: 4] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾

{A každou věc jsme spočítali v hlavní Knize zjevné.} [Já Sín: 12] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (٧٠)

{Což nevíš, že Bůh zná vše, co na nebi je i na zemi? A vše to je věru v Knize zapsáno, a to je pro Boha vskutku velmi snadné. (70)} [Pout': 70]

Třetí věc: víra ve všemohoucí vůli Boží - co Bůh chce, to se stane a co Bůh nechce, to se nestane. Jak pravil Bůh:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾

{A Bůh věru učiní vše, co chce.} [Pout': 18] A Bůh pravil:

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (٨٢)

{A když něčeho si přeje, je rozkaz Jeho pouze: „Staniž se!“ a stane se. (82)} [Já Sín: 82] A Bůh pravil:

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ (٣٠)

{však přát si toho nebudete, pokud Bůh tak nebude chtít. A Bůh věru je vševědoucí, moudrý, (30)} [Člověk: 30]

Čtvrtá věc: že Bůh stvořil vše, co existuje, a není žádného jiného stvořitele ani pána kromě Něj. Jak pravil Bůh:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ (٦٢)

{Bůh stvořitelem je věcí všech a On ručitelem je též všeho. (62)} [Skupiny: 62] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾

{Lidé, pomněte dobrodiní Božího vůči vám! Je snad nějaký stvořitel kromě Boha, který uštědřuje vám obživu z nebes i ze země? A není božstva kromě Něho - jak mohli jste se tak odvrátit? (3)} [Stvořitel: 3] Víra v osud u Ahl sunna wal džamá'a zahrnuje víru v tyto čtyři věci, na rozdíl od některých novotářů, kteří některé z výše uvedených věcí odmítají.

Víra zahrnuje slova i činy a zvyšuje se dobrými skutky a snižuje se hříchy

Do víry v Boha patří přesvědčení, že víra zahrnuje slova i činy a že se zvyšuje dobrými skutky a snižuje špatnými. A také že není dovolené říkat o nějakém muslimovi, že je nevěřící (káfir) kvůli jakýmkoliv jeho hříchům (například cizoložství, krádež, lichva, pití alkoholu, neúcta k rodičům atd., pokud neříká, že jsou dovolené) kromě hříchu nevíry a přidružování, protože Bůh pravil:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾

{Bůh věru neodpustí, je-li k Němu něco přidružováno, ale odpustí, komu chce, věci jiné než toto.} [Ženy: 48] A protože ve správném opakujícím se hadíthu (mutawátir) je zaznamenáno, že Posel

Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl, že Bůh vyjme z ohně každého, kdo měl v srdci víru, i kdyby jen váhy hořčičného zrna.

Láska a nenávist kvůli Bohu a přátelství a nepřátelství kvůli Bohu

Do víry v Boha patří: láska a nenávist kvůli Bohu a přátelství a nepřátelství kvůli Bohu. Věřící má mít rád ostatní věřící a přátelit se s nimi a nemít rád nevěřící a nepřátelit se s nimi. A největšími věřícími, které má mít věřící rád, jsou druhové Proroka (sahába). Proto je Ahl sunna wal džamá'a mají rádi a věří, že byli nejlepšími lidmi hned po prorocích, protože Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«خير القرون قرني ثم الذين يلونهم ثم الذين يلونهم»

„Nejlepšími lidmi jsou moji současníci, pak ti, kteří přijdou po nich, a pak ti, kteří přijdou po nich.“¹ Na správnosti tohoto hadíthu je shoda. Nejlepším z nich je Abú Bakr As-Siddíq, pak 'Umar, pak 'Uthmán a nakonec 'Alí (ať je s nimi se všemi Bůh spokojen). Po nich je zbylých deset a po nich ostatní druhové Proroka (ať je s nimi se všemi Bůh spokojen). A (Ahl sunna) také nemluví o sporech mezi druhy Proroka a domnívají se, že jejich sporné názory jsou založeny na idžtihádu a kdo z nich dospěl k pravdě,

¹ Al-Bucháří Aš-Šahádát (2509), Muslim Fadáil As-Sahába (2533), At-Thirmidhí Al-Manáqib (3859), Ibn Mádžah Al-Ahkám (2362), Ahmad (1/434).

má dvě odměny a kdo z nich chyboval, má pouze jednu odměnu za snahu hledat pravdu (idžtihád). A mají rádi rodinu Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír), která v něj uvěřila, a považují je za přátele a stejně tak manželky Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), matky věřících, a oprošťují se od cesty rawáfid, kteří nenávidí druhy Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), uráží je a nadměrně vyzdvihují rodinu Proroka a přiznávají jim větší postavení, než jim dal Bůh. A také se oprošťují od cesty nawásib, kteří ubližují rodině Proroka, ať už slovy nebo činy.

Vše, co jsme zkráceně uvedli výše, patří do správné věrouky (aqída), se kterou Bůh vyslal Svého posla Muhammada (ať mu Bůh žehná a dá mír). A je to věrouka skupiny, která bude zachráněna, Ahl sunna wal džamá'a, o které Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«لا تزال طائفة من أمتي على الحق منصوره لا يضرهم من خذلهم حتى يأتي أمر الله سبحانه»

„Jedna skupina z mé obce zůstane v pravdě a bude jí pomoheno a ten, kdo jim odmítne pomoci, jim nedokáže ublížit, dokud nepřijde Boží rozkaz.“¹ A Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«افتترقت اليهود على إحدى وسبعين فرقة، وافتترقت النصارى على اثنتين وسبعين فرقة، وستفترق هذه الأمة على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا

¹ Muslim Al-Imára (1920), At-Thirmidhí Al-Fitan (2229), Abú Dáwúd Al-Fitan (4252), Ibn Mádžah Al-Fitan (3952), Ahmad (5/279).

واحدة فقال الصحابة: من هي يا رسول الله؟ قال: من كان على مثل ما أنا عليه وأصحابي»

„Židé se rozdělili na jednasedmdesát sekt, křesťani se rozdělili na dvaasedmdesát sekt a tato obec se rozdělí na třiasedmdesát sekt; všechny budou v ohni kromě jediného." A sahába se zeptali: „A jaká to bude, Posle Boží?" Řekl: „Ta, která bude na tom, na čem jsem já a moji druhové."¹ A této věrouky je nutné se držet a řídit se jí a varovat ty, kteří se od ní odchylují.

Připomenutí těch, kteří se odvrátili od této věrouky a jdou po opačné cestě

Jejich druhy

Těch, kteří se odvrátili od této věrouky a jdou po opačné cestě, je mnoho druhů. Patří mezi ně ti, kteří uctívají sochy, modly, anděly, zbožné lidi, džiny, stromy, kameny atd. Tito lidé neposlechli výzvu poslů, ale odporovali jim, stejně jako Qurajšovci a někteří Arabové odporovali našemu proroku Muhammadovi (ať mu Bůh žehná a dá mír) a žádali po svých modlách, aby jim vyplnily jejich potřeby, uzdravily nemocné, daly jim zvítězit nad nepřáteli, a dávali svým modlám sliby, přinášeli jim oběti atd. A když to Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) zavrhnul a nařídil jim, aby uctívali jen jediného Boha, byli tím překvapeni, odmítli to a řekli:

¹ Ibn Mádžah Al-Fitan (3992).

{أَجْعَلِ الْإِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ}

{Což neučinil z více božstev Boha jediného? To věru je věc podivná! (5)} [Sád: 5] Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) je nepřestal vyzývat k Bohu, varovat je před přidružováním a vysvětlovat jim podstatu toho, k čemu je vyzývá, dokud Bůh neuvedl některé z nich na správnou cestu. Poté začali vstupovat do náboženství houfně a náboženství Boží po nepřetržité výzvě a úsilí Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír) a těch, kteří ho následovali, zvítězilo nad všemi ostatními náboženstvími. Pak došlo ke změně a mezi lidmi se rozšířila nevědomost a mnoho z nich se vrátilo do doby nevědomosti. Začali vyzdvihoval proroky a zbožné lidi, prosit je o pomoc a různé věci a začali dělat mnoho věcí, které patří mezi přidružování, a neznali význam slov: „Není boha kromě Boha,” tak jak ho znali Arabové předtím. A jen Bůh může pomoci!

A tyto druhy přidružování se stále šíří mezi lidmi až do naší doby kvůli rozšíření nevědomosti a velké časové vzdálenosti od dob prorocství.

Pochybnost současných lidí je stejná jako pochybnost jejich předků a vzpomnutí některých přesvědčení, která patří k nevěře

Pochybnost současných lidí je stejná jako pochybnost jejich předků, a jsou to jejich slova, že tito (které uctívají) jsou pouze jejich přímluvci u

Boha a oni je uctívají, jen aby je přiblížili k Bohu. Bůh tyto pochyby rozptýlil a objasnil, že jakékoliv uctívání kohokoliv mimo Něj je přidružování a nevíra. Jak pravil Bůh:

{وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ}

{Oni uctívají místo Boha něco, co jim nemůže ani škodit, ani prospívat; a říkají: „Toto jsou přímlovci naši u Boha!“} [Jonáš: 18] A Bůh jim odpověděl slovy:

{قُلْ أَنتَبِتُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ}

{Rci: „Chcete poučovat Boha o něčem, co by neznal na nebesích a na zemi? Sláva Mu, oč vznešenější je On než to, co k Němu přidružujete!“} [Jonáš: 18] Bůh v tomto verši objasnil, že uctívání kohokoliv jiného (proroků, zbožných lidí atd.) kromě Něj je považováno za velké přidružování, ať ho ti, kteří ho vykonávají, nazývají jakkoliv. A Všemohoucí pravil:

{وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى}

{Ti, kdož si berou jako ochránce jiné než Jeho, hovoří: „My je

uctíváme jen proto, aby nás co nejvíce k Bohu přiblížili.“} [Skupiny: 3] A Bůh jim odpověděl slovy:

{إِنَّ اللَّهَ يَخْصَمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ}

{Bůh věru pak mezi nimi rozsoudí to, o čem ve sporu byli. A Bůh zajisté nepovede správně ty, kdož

lháři jsou a nevěřící zarputilí.} [Skupiny: 3] A tak Bůh objasnil, že uctívání (a prosby, strach atd. vůči) kohokoliv jiného kromě Něj je považováno za nevíru (kufr) v Něj. Řekl, že je lež, že je by božstva, která uctívají, k Němu přibližovala.

Mezi přesvědčení, která patří do nevíry a která jsou v rozporu se správnou věroukou a tím, s čím přišli poslové (mír s nimi), patří přesvědčení ateistů, následovníků Marxe a Lenina, a dalších ateistů, ať už si říkají socialisté, komunisté nebo baasisté nebo jakkoliv jinak. Základem těchto ateistů je soustředění na tento život a popírání existence Boha. K jejím základům patří také popírání vzkříšení, ráje a ohně a odmítání všech náboženství. A kdo se podíval do jejich knih a studoval, co říkají, si je tímto jistý. A není pochyb o tom, že toto přesvědčení je v rozporu se všemi Božími náboženstvími a přivádí ty, kteří je následují, k těm nejhorším koncům na tomto i onom světě.

Dalším z přesvědčení, které je v rozporu s pravdou, je to, co si myslí někteří z al-bátiníja a někteří súfisté, že ti, které nazývají awlijá, se společně s Bohem podílejí na řízení světa, a vymýšlejí pro ně různá jména jako pro své bohy, například al-Aqtáb, al-Awtád, al-Aghwáth atd. A to je to nejhorší přidružování v panství Boha a je to horší přidružování, než jaké bylo v době nevědomých Arabů, protože nevědomí Arabové

nepřidružovali v panství Boha, ale jen v uctívání, a to jen v dobách dostatku, zatímco v dobách nouze uctívali pouze Boha jediného. Jak pravil Všemohoucí Bůh:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ٦٥﴾

{A když plují na lodi, vzývají Boha a upřímně mu zasvěcují svou víru, když však je potom na souši zachrání, hle, modloslužebníky se stávají. (65)}. [Pavouk: 65] Zatímco pokud jde panství, uznávali, že patří pouze Bohu jedinému. Jak pravil Bůh:

﴿وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾

{Zeptáš-li se jich, kdo je stvořil, věru odvěti: „Bůh!“} [Zlaté ozdoby: 87] A Všemohoucí pravil:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٣١﴾

{Rci: „Kdo uštědruje vám obživu z nebes a země? Kdo vládcem je sluchu a zraku? Kdo dává vzejít živému z mrtvého a mrtvému ze živého a kdo řídí rozkazy všechny?“ I odvěti: „Bůh!“ Rci jim tedy: „Proč tedy nechcete být bohobojní?“ (31)} [Jonáš: 31] A je mnoho dalších veršů stejného významu.

Co současní polyteisté přidali navíc oproti původním

Co se týče současných polyteistů, ti na rozdíl od původních polyteistů přidali dvě věci: první: přidružování v panství Boha, a druhá věc:

přidružování v čase blahobytu i čase nouze. Toto ví každý, kdo se s nimi stýkal, zkoumal je a viděl, jak se chovají u hrobů, například u hrobu Hussajna, Al-Badauího a dalších v Egyptě, nebo hrobů Al-'Aidrús v Adenu a Al-Hádí v Jemenu, hrobu Ibn 'Arabího v Levantě, hrobu šejcha 'Abdul-Qádira al-Džíláního v Iráku a dalších známých hrobů, ke kterým se obracejí prostí lidé a dávají jim práva patřící jen Bohu. A jen málo lidí je napomíná a vysvětluje jim skutečnou jedinstvost Boží, se kterou Bůh poslal svého proroka Muhammada(at' mu Bůh žehná a dá mír) a ostatní proroky před ním (mír s nimi). „My Bohu patříme a my k Němu se navrátíme!“ Prosíme Boha, aby je navrátil k rozumu a bylo mezi nimi mnoho těch, co vyzývají ke správné cestě, a aby pomohl muslimským vůdcům a učencům bojovat proti tomuto přidružování a skoncovat s ním a s tím, co k němu vede. A věru, že Bůh je slyšící a blízký.

Dalším přesvědčením, které je v rozporu se správným přesvědčením, co se týče Božích jmen a vlastností, jsou názory novotářů ze sekt al-Džahmíja a al-Mu'tazila a těch, kdo se vydali jejich cestou v odmítání Božích vlastností, rušení Jeho dokonalých vlastností a připisování Mu vlastností věcí, které neexistují, jsou vyloučené nebo nežijící. A Bůh je vyvýšen nad vše, co říkají, velkým vyvýšením. A patří sem také ti, kdo odmítají některé Boží vlastnosti, přestože jiné přijímají, jako al-Ašá'ira. Podle nich musí platit pro vlastnosti, které

přijali, totéž, co pro vlastnosti, které odmítli, a vyložili jinak důkazy pro ně. To je ale v rozporu s důkazy islámu i s rozumovými důkazy a je v tom velký rozpor. Naproti tomu Ahl sunna wal džamá'a potvrdili a uznali všechna jména a vlastnosti, která Bůh o Sobě potvrdil nebo to o Něm potvrdil Jeho posel Muhammad (ať mu Bůh žehná a dá mír) tím nejdokonalejším způsobem. A odmítli přirovnávání Boha k Jeho stvoření, aniž by ale zneplatňovali Jeho jména a vlastnosti, a tak se řídili všemi důkazy, aniž by je měnili nebo odmítali. Tak byli uchráněni rozporu, do kterého upadli jiní, jak bylo uvedeno výše. A toto je cesta záchrany a štěstí na tomto i v budoucím světě a je to správná cesta, kterou šli zbožní předkové a vůdci této obce. A poslední z této obce nebudou zachráněni ničím jiným než první z této obce, a to je následování Koránu a sunny a zanechání všeho, co jim odporuje.

Povinnost uctívat jednoho Boha a vysvětlení příčin vítězství nad Božími nepřáteli

Největší a nejdůležitější povinností je uctívat jediného Pána nebes a země, Pána velkolepého trůnu, který ve Své Knize pravil:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ٥٤﴾

{Pánem vaším je vskutku Bůh, jenž stvořil nebesa i zemi v šesti dnech a potom se usadil na trůně Svém. On pokrývá nocí den, který se bez přestání žene za ní, zatímco slunce, měsíc a hvězdy jsou rozkazu Jeho podrobeny. Což Jemu nenáleží stvoření a rozkazování? Požehnán buď Bůh, Pán lidstva veškerého! (54)} [Rozpoznání: 54] A na jiném místě Bůh oznámil, že stvořil lidi a džiny proto, aby ho uctívali, a pravil:

{وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ٥٦}

{A džiny a lidi jsem jediné proto stvořil, aby Mne uctívali. (56)} [Běžící: 56] Toto uctívání, pro které Bůh stvořil lidi a džiny, je dodržování jednotnosti Boží ve všech druzích uctívání, jako je modlitba, půst, almužna, pout', poklona, padnutí na tvář, obcházení Ka'aby, usmrcení zvěře, sliby Bohu, strach, doufání, hledání pomoci a ochrany a všechny prosby, a patří sem i poslušnost Bohu ve všech Jeho příkazech a zákazech, které dokazuje Korán a sunna Jeho Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír). Bůh nařídil lidem a džinům toto uctívání, pro které byli stvořeni. A poslal všechny posly a seslal knihy, aby toto uctívání vysvětlil, podrobně je objasnil a vyzýval k němu. A je nařízeno, aby to vše bylo vykonáváno pouze pro Boha jediného, jak pravil Bůh:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ٢١}

{Lidé, uctívejte Pána svého, jenž stvořil vás i ty, kdož před vámi byli, abyste se báli Boha. (21)}
[Kráva: 21] A Bůh pravil:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾

{Pán tvůj rozhodl, abyste nikoho kromě Něho neuctívali a abyste rodičům dobré prokazovali.}
[Noční cesta: 23] Slovo „rozhodl“ ve verši znamená: nařídil. A Všemohoucí pravil:

﴿وَمَا أَمْرُو إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا
الرَّكَاتَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ﴾

{A přitom jim bylo pouze poručeno, aby uctívali Boha, zasvěcující mu upřímně svou víru jako hanífové, aby dodržovali modlitbu a dávali almužnu - a toto je náboženství neměnné. (5)} [Jasný důkaz: 5] V Koránu je mnoho dalších veršů stejného významu. A Bůh pravil:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ﴾

{To, co vám dává posel, to si vezměte! Ale toho, co vám odepřel, toho se zdržujte! A bojte se Boha, neboť Bůh je věru strašný v trestání Svém.}
[Shromáždění: 7] A Bůh pravil:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ
فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ
وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ٥٩﴾

{Vy, kteří věříte! Poslouchejte Boha a poslouchejte posla a ty, kdož mezi vámi mají autoritu! A jste-li ve sporu o nějakou věc, předejte

její rozhodnutí Bohu a poslu - jestliže věříte v Boha a v den soudný! A to bude nejlepší a povede k nejkrásnějšímu výsledku. (59)} [Ženy: 59] A Bůh pravil:

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾

{Kdokoliv je poslušen posla, je poslušen i Boha.}
[Ženy: 80]

A Bůh pravil:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

{A vyslali jsme již k národu každému posla, aby hlásal: „Boha uctívejte a Tághútovi se vyhýbejte!“}
[Včely: 36] A Bůh pravil:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ٢٥﴾

{A nevyslali jsme před tebou žádného posla, abychom mu nebyli vnukli: „Není božstva kromě Mne; uctívejte Mne tedy!“ (25)} [Proroci: 25] A Všemohoucí pravil:

﴿الر كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ١ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ٢﴾

{Alif lám rá! Toto je Písmo, jehož verše byly potvrzeny a potom srozumitelnými učiněny od Moudrého, Vševědoucího, (1)

abyste neuctívali kromě Boha nikoho jiného a já věru jsem od Něho pro vás varovatelem i hlasatelem zvěsti radostné (2)}. [Húd: 1-2]

Tyto jasné verše a další verše stejného významu dokazují povinnost uctívání pouze jediného Boha a že toto je základem náboženství. Také dokazují, že

toto je důvodem stvoření lidí a džinů, vyslání poslů a seslání knih. Proto je pro všechny povinné se o tuto věc starat, rozumět jí a varovat se toho, do čeho upadlo mnoho těch, kteří se považují za muslimy a kteří přehánějí ve vyzdvihování proroků a zbožných, dělají z jejich hrobů mešity, prosí je o pomoc, různé věci, ochranu, řešení problémů, uzdravování nemocných, vítězství nad nepřáteli a další věci patřící do velkého přidružování. A existují správné záznamy o Poslu Božím (ať mu Bůh žehná a dá mír), které potvrzují to, co dokazuje Boží kniha. Ve sbírkách Al-Buchářího a Muslima je zaznamenáno vyprávění Mu'ádze (ať je s ním Bůh spokojen), že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«أَتَدْرِي مَا حَقَّ لِلَّهِ عَلَى الْعِبَادِ وَحَقَّ الْعِبَادُ عَلَى اللَّهِ؟ فَقَالَ مُعَاذُ اللَّهِ: قُلْتَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، فَقَالَ النَّبِيُّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- حَقَّ لِلَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَحَقَّ الْعِبَادُ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يَعْذِبَ مَنْ لَا يَشْرِكُ بِهِ شَيْئًا» الحديث.

„Víš, jaké je právo Boha vůči Jeho služebníkům a právo služebníků vůči Bohu?" A Mu'ádž řekl: „Bůh a Jeho posel ví lépe." A Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Právem Boha vůči Jeho služebníkům je, aby Ho uctívali a nic k Němu nepřidružovali, a právem služebníků vůči Bohu je, aby Bůh nepotrestal toho, kdo k Němu nic nepřidružuje."¹ A ve sbírce Al-Buchářího je zaznamenáno vyprávění

¹ Al-Bucháří Al-Istidhán (5912), Muslim Al-Ímán (30), At-Thirmidhí Al-Ímán (2643), Ibn Mádžah Az-Zuhd (4296), Ahmad (5/238).

Ibn Mas'úda (ať je s ním Bůh spokojen), že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«من مات وهو يدعو الله ندا دخل النار»

„Ten, kdo zemřel a stavěl někoho jiného na roveň Bohu, vstoupí do ohně.“¹ A ve sbírce Muslima je zaznamenáno vyprávění Džábira (ať je s ním Bůh spokojen), že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«من لقي الله لا يشارك به شيئاً دخل الجنة ومن لقيه يشارك به شيئاً دخل النار»

„Ten, kdo se setká s Bohem, aniž by k Němu cokoliv přidružoval, vstoupí do ráje a ten, kdo se s Ním setká a něco k Němu přidružoval, vstoupí do ohně.“²

Je mnoho dalších hadíthů stejného významu. A tato otázka patří mezi nejdůležitější a největší otázky. Věru, že Bůh vyslal Svého proroka Muhammada (ať mu Bůh žehná a dá mír), aby vyzýval k jedinství Boží a k zákazu přidružování, a on předal to, s čím ho Bůh vyslal, jak nejlépe mohl. Přesto byl kvůli Bohu trápen, ale byl trpělivý a stejně tak byli trpěliví i jeho druhové (ať je s nimi Bůh spokojen) při předávání výzvy, dokud Bůh neodstranil z Arabského poloostrova všechny sochy a modly. Lidé houfně vstoupili do Božího náboženství, sochy okolo a v Ka'abě byly rozbity, byly zničeny bohyně Al-Lát, Al-'Uzzá a Manát a byly rozbity všechny sochy všech arabských kmenů a jejich modly a Boží

¹ Al-Buchárí Tafsír Al-Qurán (4227), Muslim Al-Ímán (92), Ahmad (1/374).

² Al-Buchárí Al-'Ilm (129), Muslim Al-Ímán (32), Ahmad (3/157).

slovo a islám zvítězily na celém Arabském poloostrově. Poté muslimové začali vyzývat k islámu mimo Arabský poloostrov a Bůh jejich prostřednictvím uvedl na správnou cestu Svě služebníky, rozšířil pravdu a spravedlnost ve většině obydlených částí a učinil je vedoucími k pravdě a správné cestě, vyzývajícími ke spravedlnosti a nápravě. Jejich cestu pak následovali následovníci (tábi'ún) a ti, kteří je následovali a šířili Boží náboženství, vyzývali k jednotě Boží a bojovali na stezce Boží svými osobami i majetky, aniž by se báli kvůli Bohu jakékoli výčitky, a Bůh je posílil, dal jim zvítězit a vyhrát nad nepřáteli a splnil slib, který jim dal ve Svých slovech:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۝٧﴾

{Vy, kteří věříte! Pomůžete-li Bohu, On zajisté pomůže vám a upevní paty vaše! (7)} [Muhammad: 7] A slova Boží:

﴿وَلْيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝٤٠ الَّذِينَ إِذْ مَكَنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ۝٤١﴾

{A Bůh vskutku pomůže těm, kdož pomáhají Jemu - a Bůh věru je silný, mocný. (40)}

(On pomůže těm), kteří - když jsme je upevnili na zemi - dodržují modlitbu a dávají almužnu a nařizují vhodné a zakazují zavrženíhodné. A Bohu patří konečné rozhodnutí o věcech všech. (41)}

[Pout': 40-41] Poté se lidé změnili, rozdělili se, zlehčovali boj na stezce Boží, začali odpočívat a následovat své touhy a objevily se mezi nimi zavrženíhodné věci, kromě těch, jež od toho Bůh ochránil. A tak Bůh změnil, co jim dal, a za trest za to, co učinili, dal nad nimi vládnout jejich nepřátelům. Věru, že tvůj Pán nikdy neukřivdí žádnému ze Svých služebníků. Pravil Všemohoucí:

{ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ}

{A to je proto, že Bůh není takový, aby měnil Své dobrodiní, jímž omilostnil lid nějaký, pokud oni nezmění to, co je v duších jejich - a Bůh věru je slyšící, vševědoucí.} [Kořist: 53] A tak je povinností pro všechny muslimy, jak vládce, tak obyčejný lid, aby se vrátili k Bohu a upřímně zasvětili svoji víru pouze Jemu jedinému a káli se za své nedostatky a hříchy, které učinili, a rychle začali dodržovat to, co jim Bůh nařídil jako povinnosti, a začali se vyhýbat tomu, co jim zakázal, a začali si tyto věci vzájemně radit a nabádat se k nim.

A ze všeho nejdůležitější je dodržovat Boží hranice a soudit mezi lidmi podle Božího zákona ve všech věcech, dodržovat ho a řídit se jím a zrušit lidské zákony, které odporují Božímu zákonu, a nesoudit podle nich a donutit obyčejný lid řídit se Božím zákonem. Také je povinností učenců, aby učili lidi jejich náboženství a šířili islámskou osvětu a nabádali k trpělivosti, nařizování vhodného a

zakazování zavrženíhodného a podporovali vládce v těchto věcech. Také je povinné bojovat proti ničivým zásadám socialismu, baasismu, nacionalismu a všech ostatních směrů, které jsou v rozporu s islámským zákonem. Jen tak Bůh napraví muslimům, co je špatné, a vrátí jim jejich bývalou slávu, dá jim zvítězit nad nepřáteli a upevní jejich postavení na zemi, jak pravil Všemohoucí, který je nejpravdivějším řečníkem:

{وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ}

{a povinností Naší je, abychom pomohli věřícím.} [Byzantici: 47] A Všemohoucí pravil:

{وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٥٥}

{Bůh přislíbil těm z vás, kdož uvěřili a zbožné skutky konali, že z nich učiní nástupce na zemi, tak jako již učinil nástupci ty, kdož byli před nimi. A přislíbil jim, že upevní pro ně náboženství jejich, které se mu zlíbilo jim dát, a že nahradí posléze obavy jejich jistotou. „Uctívejte Mne a nepřidružujte ke Mně nic!“ A ti, kdo ještě po tomto budou nevěřící, jsou věru hanebníci! (55)} [Světlo: 55] A Bůh pravil:

{إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ٥١}

{My zajisté pomůžeme poslům svým i těm, kdož uvěřili, v životě pozemském i v den, kdy vstanou svědkové, (51)} [Odpouštějící: 51]

{يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۝٥٢}

v den, kdy nebudou nic platny nespravedlivým výmluvy jejich, nýbrž padne na ně prokletí a údělem jich bude příbytek nejhorší. (52)} [Odpouštějící: 52]

A Boha prosíme, aby napravit vůdce muslimů i obyčejné muslimy, dal jim porozumění ve víře, spojil je v bohabojnosti, uvedl je všechny na správnou cestu a pomocí jich dal zvítězit pravdě a zničit faleš a aby je všechny vedl k vzájemné pomoci k dobru a bohabojnosti, nabádání k pravdě a trpělivosti s ní, protože jen On je toho schopen. A ať Bůh žehná a dá mír svému služebníkovi, poslovi a nejlepšímu ze stvoření, našemu proroku Muhammadovi Ibn ‘Abdalláhovi, jeho rodině, druhům a těm, kteří jsou uvedeni na správnou cestu jako on. A as-salámu alajkum wa rahmatulláhi wa barakátuh.

Index

Správná věrouka a co jí odporuje	2
Úvod	2
Víra ve Všemohoucího Boha.....	5
Víra v anděly.....	14
Víra v knihy	16
Víra v posly	17
Víra v soudný den	18
Víra v osud.....	19
Víra zahrnuje slova i činy a zvyšuje se dobrými skutky a snižuje se hříchy	21
Láska a nenávisť kvůli Bohu a přátelství a nepřátelství kvůli Bohu	22
Připomenutí těch, kteří se odvrátili od této věrouky a jdou po opačné cestě	24
Povinnost uctívat jednoho Boha a vysvětlení příčin vítězství nad Božími nepřáteli	30